

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 22 grudnia 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato – Włochy) – Airbnb Ireland UC, Airbnb Payments UK Ltd/Agenzia delle Entrate

(Sprawa C-83/21) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Rynek wewnętrzny – Artykuł 114 ust. 2 TFUE – Wyłączenie przepisów podatkowych – Dyrektywa 2000/31/WE – Usługi społeczeństwa informacyjnego – Handel elektroniczny – Internetowy portal pośrednictwa nieruchomości – Artykuł 1 ust. 5 lit. a) – Wyłączenie „dziedziny podatków” – Dyrektywa 2006/123/WE – Usługi na rynku wewnętrznym – Artykuł 2 ust. 3 – Wyłączenie „dziedziny podatków” – Dyrektywa (UE) 2015/1535 – Artykuł 1 ust. 1 lit. e) i f) – Pojęcia „zasady dotyczącej usług” i „przepisów technicznych” – Nałożony na podmioty świadczące usługi pośrednictwa nieruchomości obowiązek gromadzenia i przekazywania organom podatkowym danych dotyczących umów najmu oraz pobrania u źródła podatku od zapłaconych kwot – Obowiązek wyznaczenia przedstawiciela podatkowego nałożony na usługodawców nieposiadających stałego zakładu we Włoszech – Artykuł 56 TFUE – Charakter ograniczający – Uzasadniony cel – Nieproporcjonalny charakter obowiązku wyznaczenia przedstawiciela podatkowego – Artykuł 267 akapit trzeci TFUE – Prerogatywy sądu krajowego, którego orzeczenia nie podlegają zaskarżeniu według prawa wewnętrznego]

(2023/C 54/07)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: Airbnb Ireland UC, Airbnb Payments UK Ltd

Strona przeciwna: Agenzia delle Entrate

Przy udziale: Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Federazione delle Associazioni Italiane Albergghi e Turismo (Federalberghi), Renting Services Group Srls, Coordinamento delle Associazioni e dei Comitati di tutela dell'ambiente e dei diritti degli utenti e dei consumatori (Codacons)

Sentencja

1) Artykuł 56 TFUE należy interpretować w ten sposób, że:

- po pierwsze, nie stoi on na przeszkodzie uregulowaniu państwa członkowskiego nakładającemu na podmioty świadczące usługi pośrednictwa nieruchomości, niezależnie od miejsca ich siedziby i od sposobu, w jaki pośredniczą, w odniesieniu do nieprzekraczającego 30 dni najmu nieruchomości położonych na terytorium tego państwa członkowskiego, obowiązek gromadzenia, a następnie przekazywania krajowym organom podatkowym danych dotyczących umów najmu zawartych w wyniku ich pośrednictwa, a jeżeli usługodawcy ci pobrali stosowne czynsze lub wynagrodzenia lub brali udział w ich pobraniu – obowiązek pobrania u źródła kwoty podatku należnego od kwot wpłaconych wynajmującym przez najemców i odprowadzenia jej do skarbu państwa tego państwa członkowskiego;
- po drugie, stoi on na przeszkodzie uregulowaniu państwa członkowskiego nakładającemu na podmioty świadczące usługi pośrednictwa nieruchomości, w odniesieniu do nieprzekraczającego 30 dni najmu nieruchomości położonych na terytorium tego państwa członkowskiego, jeżeli usługodawcy ci pobrali stosowne czynsze lub wynagrodzenia lub brali udział w ich pobraniu oraz mają miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytorium państwa członkowskiego innego niż państwo członkowskie opodatkowania, obowiązek wyznaczenia przedstawiciela podatkowego mającego miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytorium państwa członkowskiego opodatkowania.

2) Artykuł 267 TFUE należy interpretować w ten sposób, że w przypadku podniesienia przez jedną ze stron w postępowaniu głównym pytania dotyczącego wykładni prawa Unii ustalenie i sformułowanie pytań, jakie mają być przedstawione Trybunałowi, należy wyłącznie do sądu krajowego, zaś stronom tym nie przysługuje uprawnienie do narzucenia lub do zmiany ich treści.

⁽¹⁾ Dz.U. C 182 z 10.5.2021.